

Com un peix a l'aigua

Somos Libros publica 'Un nòmada per l'Empordà', una guia de viatge de la Costa Brava escrita per Joan de Déu Prats i il·lustrada per Ilich Roisemeser

---

Qui millor que un peix per parlar de la Costa Brava. Un peix que confessa sentir-s'hi com un peix a l'aigua perquè ha nedat durant molt temps per aquestes aigües. També, que per alguna raó és terra del surrealisme, un peix que ha recorregut tot el litoral, de Blanes al cap de Creus, aprofitant els antics camins de ronda que servien per vigilar la costa dels pirates per descobrir-nos totes les històries i les llegendes que s'hi amaguen.

Un peix d'allò més curiós, protagonista d'aquesta guia per a viatgers curiosos titulada Un nòmada per l'Empordà, que publica Somos Libros [<http://somoslibros.es/producto/un-nomada-per-l-emporda/>]. Concretament, un peix de roca que, com confessa, li agrada la Costa Brava "perquè allà les muntanyes es capbussen dins el mar amb una força elegant". Escriu com ho faria Joan de Déu Prats, un escriptor acostumat a nedar per aquestes contrades –recentment ha publicat Història mítica del Cap de Creus–, i que podria ben bé ser que s'hagués encarnat en aquesta criatura marina que acompanya el lector per un trajecte fet pas a pas, amb prou temps per saciar la gana i descobrir els llocs més emblemàtics del camí i els petits racons que surten de les rutes convencionals. Com ell, el seu llenguatge es caracteritza per l'agilitat, la fantasia, l'humor i la poesia. Sempre és un plaer llegir-lo.

Un peix amb potes i botes, que per això es fa un fart de caminar, que se'ns presenta il·lustrat per Ilich Roimeser, un pintor il·lustrador que ha crescut entre el folklore mediterrani de Cadaqués i l'art de carrers de ciutats com Girona. Apareix a cada plana, perquè a part d'una guia aquest és un llibre per gaudir-ne fullejant-lo sense pressa.

Un nòmada per l'Empordà és una obra destinada a un públic curiós amb ganes de descobrir les múltiples realitats que s'amaguen a la nostra geografia sortint de les rutes oficials i caminant més enllà de les carreteres secundàries. Cales envoltades de bosc, penya-segats rosats, torres de guaita, ermites i pobles blancs freqüentats per artistes.

Com diu la llegenda, l'Empordà era fill d'un pastor del Pirineu i una sirena. A les illes Formiga, les illes Medes, el Montgrí i el cap de Creus, les sirenes cantaven mentre es pentinaven per atreure els navegants. També hi nedaven les nereides, nimfes marines que ajudaven els mariners en les tempestes muntades en dofins i cavallets de mar. Descobrirem, com diu la tradició, que al capdamunt del cap de Creus existia un santuari a Venus, deessa que va sorgir de l'escuma de la mar i que per això era venerada pels pescadors. I com destaca el protagonista, "ara ja ningú no creu en éssers mífics, però jo soc la prova que no sols existeixen peixos i persones ran de mar".

Un peix guia que ens farà estimar, si no ho fem ja prou, aquest incomparable litoral del nord de Catalunya, que no té res a envejar al Carib que molts tenen penjat en pòsters a les habitacions. I Aquest el tenim a tocar, no hi ha excuses.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 02-11-2019, Pàgina 38

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1689323-com-un-peix-a-l-aigua.html>